

[Schak Nielsen]

Jeg gør lige opmærksom på til sidst, at retsforbundet har et lignende forslag, men det er noget mere realistisk end det her foreliggende, for det gælder i princippet kun politiske partier, og det gælder kun det med at have åbne regnskaber. Der er ikke noget med, at tilskud til al politisk virksomhed skal forbydes, og at de enkelte medlemmer selv skal tilkendegive deres modstand. Det er bedre for organisationerne at leve med. Dette forslag er efter min opfattelse både for enkelt og for primitivt, og vi kan ikke støtte det. Vi henviser til vores eget forslag, men vi har så meget respekt for tingets tid og værdighed, at vi ikke fremsætter det i tide og utide.

Kurt Hansen (VS):

Det er næppe noget tilfælde, at hr. Voigt i den skriftlige fremsættelsestale hovedsagelig beskæftiger sig med fagbevægelsen. Det er klart, for hr. Voigts og fremskridtspartiets ideer i øvrigt går ud på at forsøge at smadre den kollektive solidaritet arbejderklassen imellem. Det har vi sagt tidligere, når tilsvarende forslag har været til behandling.

Hr. Voigt har forsøgt at sno sig uden om realiteterne under påberåbelse af den personlige frihed. Men det, der egentlig ligger bag hr. Voigts snak om den personlige frihed, er den personlige frihed, som han så gerne vil give sine venner i arbejdskøberforeningen, retten til at smide folk ud, når det passer en arbejdskøber at gøre det. Det er den frihed, hr. Voigt taler om som den personlige frihed. Denne personlige frihed kan der kun stilles noget op imod, hvis arbejderklassen optræder solidarisk og kollektivt, og det er det, dette forslag forsøger at forhindre.

Vi har sagt tidligere, at vi bestemt er modstandere af, at man sidder i LOs forretningsudvalg og bevilger 10 mill. kr. f. eks. til Aktuelt om året og nogle flere millioner kroner til socialdemokratiet. Det er vi klart modstandere af. Vi mener, det er udemokratisk, at beslutningerne træffes helt oppe i toppen af hierarkiet. Men det er et spørgsmål om, at de her ting skal ordnes inden for rammerne af den organisation, som hedder fagbevægelsen. Vi skal nok de steder, hvor vi er til stede i fagbevægelsen, fremføre kravet om, at beslutningerne skal træffes et andet sted, nemlig på fagforeningsgeneralforsamlingerne og

på klubniveau og ikke oppe i toppen af hierarkiet. Men det vil vi bestemt ikke være med til via nogle tvangsbestemte indgreb over for arbejderklassens ret til at optræde kollektivt og solidarisk mod den personlige frihed, som hr. Voigt yderligere ønsker at give arbejdsgiverne til at forsøge at knægte arbejderklassen.

Ernst Schmidt (FP):

Grunden til, at jeg tager ordet i denne debat, er, at fremskridtspartiet er blevet klandret for, at det igen fremsætter dette forslag. Vi gør det ud fra den betragtning, at en faglig organisation udelukkende er en faglig organisation, og at partier er politiske partier og udelukkende politiske partier. Fremskridtspartiet ønsker af være et uafhængigt parti. Det er altså ikke af misundelse over, at vi ikke får nogle penge fra forskellige organisationer, at forslaget er fremsat.

Debatten her viser tydeligt, at en hel del partier er infiltreret med organisationspenge. Jeg gad nok vidst, hvordan debatten havde været her i dag, hvis fremskridtspartiet havde haft flertal i forskellige organisationer, så vi havde fået en hel del midler. Jeg tror nok, at debatten da havde formet sig anderledes. Kommer man så langt i tankerækken, kan man også se, at fremskridtspartiet har ret. De faglige interesser er én ting, organisationer én ting og de politiske partier igen en anden ting. Derfor fremsætter vi lovforslaget gang på gang, indtil vi får det gennemført.

Voigt (FP):

Debatten formede sig, som man kunne forvente. Hr. Bakholt, hr. Melchior og andre socialdemokrater hamrede jo lovforslaget sønder og sammen og sagde, at det betød et brud på den frie organisationsfrihed, og hvad man nu ellers sagde.

Det er efter min opfattelse drønende umoralsk, at man kan tvinge nogle borgere i dette land til at støtte en politisk opfattelse, som de overhovedet ikke deler. Det er det, man gør i dag, for for at få arbejde i dagens Danmark skal man nødvendigvis være medlem af et fagforbund, og ved at være medlem af dette fagforbund afgiver man igennem sit kontingent en del af dette til socialdemokratiet, ja, SF og kommunisterne får vist også del i disse penge. Vi synes, det er urimeligt, at de